

чисто сърце да гледамы тайны-тѣ божій, тзй е и предз великій-а споманз за вочеловѣченіе-то на сына Божіа установенз постз отз четиридесетз дена както преди воскресеніе. Сз бдѣніе и молитвы трѣба да укротимз земланы-тѣ желанія и страсти, за да дойдемз до дѣхотно-то сиромашество на пастири-тѣ витлеемски, кои-то леко повѣрвахъ дѣте-то Христа не само за това, защо-то отворихъ небе-то ангелски пѣсни, но и за това, защо-то тѣхно-то сърце было готово да смѣсти въ себе-си небесны-тѣ пѣсны и да пріиме земно-то сиромашество на небесный-а господарь.

„Христосъ сѣ ражда!“ пѣе Григорій богословз юще на средз постз-а на утрѣный-а канонз, „славете го! Христосъ отз небеса-та, — посрещайте го! Христосъ на земляхъ-тѣхъ — радуйте сѣ!“ и дивнѣ-тѣхъ си пѣснь завършава: „тайнѣ чюднѣ видѣхъ и преславнѣ: небо — пещерѣ! престолз херѣвмскій — мома! ясли — мѣсто, на кое-то лежи Христосъ Богъ, комѣто не може да сѣ пристѣпи!“

Празникъ-а, кой-то сѣ приближава, освѣтлава сз свѣтлость-тѣхъ си и оныя дена, кои-то сѣ предз него, и кои-то сѣ подирз него, като да е звѣзда-та, коя-то е водила мѣдрецы-тѣхъ кзмы аслы-тѣхъ, останала за всагда на църковно-то небе, зашто църква-та е срецо тихъ-тѣхъ нейнѣхъ свѣтлость събрала около дѣте-то сичкій-а неговз родз и самы-тѣхъ пратцы. Тзй за споманз на Адама и Ева, кой-то освободи отз клетвъ-тѣхъ божественно-то семе женско, като строши, споредз мойсеовы-тѣхъ рѣчи,